

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

De Animae descensu. Ca. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

ne corpore, & sine corpore tali, hoc est physico, & instrumentario. Propterea Simplicius, & Philoponus manifestissimè aberrant: dum nituntur cum Arist. seruare animam cum spirituosò vehiculò à crasso corpore seiungi, & seorsum seruari.

De Animæ descensu.

CAP. XII.

Cum animæ rationales, perinde ac corporeæ formæ, non vna, vt perperam putauit Auer. sed multæ numero sint; per hoc tamen à reliquis numerosis formis seiunguntur: quia reliquarum nullus est certus numerus: animæ verò rationalis, ex opinione Platonis, numerus est ita certus: vt nunquam plures, vel pauciores reddantur: Hæ nanque in origine mundi ex cratero denotante vitæ rationalis ideam, certo, eisq; conuenienti numero prodierunt. Rectè nouit Plato rationales animas ab opifice creati, pluresq; numero esse; à vero tamen eatenus recessit, quatenus censuit ab æterno in certo numero fuisse creatas: ad quod existimandum deductus fortasse fuit; primò, quia omne in tempore genitum existimauit esse mortale; secundò, quia fortè minùs rectè intellexit sententiã illã Moyfis in Genesi, quòd Deus perfecit omne opus, & in die septima requieuit ab omni opere, quod patrauerat:
per

per quæ verba subindicare videtur, nil postea à primo opifice creari. Cuius opinionis etiam fuit Origenes, nec non Manichæi; qui tamen à vero longè recesserunt. Animæ itaque, ex sententia Platonis, ab initio creatæ, per stellas firmamenti fuerunt distributæ; proclivis est enim anima ad corpus, præsertim tamen ad id, quod purum est: & quoniam stellæ sunt corpora lucida, perfectæ, satis diuersa ab orbe; idè per animam propriam in suo loco reuoluuntur. Insuper, quoniam stellæ sunt diuersæ conditionis, diuersorumq; graduum; idè animæ quoq; diuersæ cõditionis sunt: nonnullæ sunt Martiales, aliæ Venereæ, quædam Apollineæ, vel Iouiales, & sic de cæteris: & propterea descendunt ad formanda ea corpora, quæ proprio temperamento conditioni animæ respondent, & ad quod cõstituendum per propriam stellam contulerunt. Dicuntur descendere per Cancrum, & ascendere per Capricornum: nam Cancer est domicilium Lunæ, quæ generationi destinata est; Capricornus est domicilium Saturni, & cõtemplationis, per quã anima eleuatur in cœlũ. Insuper descēdūt per Cancrũ; quia Cancer suo retrogrado motu significat regressum à perfectione, & lapsum ad deterius: Ascēdūt per Capricornũ; quoniã est animal, quod sua natura, & cornu superna petit. Descendunt animæ ob naturalem propensionem, quam habent ad corpora, sibi affectionum similitudine conueniente proportione

respondentia : ea autem propensio ex eo pendet : quoniam superna, pro facultate, sua munera aliis impartuntur. Ea etiam propensio ad corpora, à Platone in Menone nuncupatur antiqua miseria animæ ; hoc est conditio, per quam à primo principio anima recedit, & cū corporea natura iungitur ; ideo nuncupatur culpa conditionis animæ, cuius tenetur dare pœnas, proportionem respondens peccato originali : quod eminens Plato conspexit, ideo dixit in Menone ; Quicumque enim pœnas antiquæ miseriæ Proserpinæ iam dederunt, iis illa ad supernum Solem, nono anno rursus animam reddit, &c. Insuper descendant animæ, foetuique terreno insinuantur cum tonitru, & terremoto ; hoc est, cum cœli, & terræ trāsmutatione, magnoque conatu eorum, & cum signo futuræ miseriæ. Dum anima cum materia, mortaliq̄ corpore copulatur, ac in fabrica corporis est occupata ; iure dicitur degustare aquam fluminis Amelitæ, hoc est negligentæ, quoniam diuina negligit : & dicitur versari, ac dormire in cāpo Letheo, hoc est obliuionis ; quoniam cūm progrediatur, & à se recedat, suinet, ac etiam diuinorū obliuiscitur : dicitur recumbere, quia ad corpus est conuersa ; non in se, non in leges prouidentæ, nec in supernam mentem erecta. Dum anima iuncta cum suo principio vitam uiuit intellectualem, & vnā cum anima mundi in attinentibus ad vniuersum sollicita est : integra, & absolutissima

ma

ma est: At, dum omiſſa contemplatione, in fabrica corporis per infimas eius facultates verſatur: ex maxima, redditur minima; ex diuina, mortalis; ex nitidiſſima, obſcuriſſima; ex ſapientiſſima, inſipientiſſima; ex libera, variis compedibus deuincta; & demum, ex viuente, mortua: ac, vt mortua in corpore, tanquam in ſibi per naturam à ſe cōſtructa ſepultura continetur, & clauditur; vt mox receptis alis, reſeratoq; tegmine, bombycis exemplo, egredia-
tur, & volet in cœlum.

*Quomodo Anima ſit in corpore.
Et de ſede eius.*

CAP. XIII

Anima, quæ medię nature, & conditionis eſt: ad ſupera, ad infera, & ad ſeipſam referri poteſt. Dum ad ſupera, nempe ad mentem, refertur: in eam conuerſa formatur, terminatur, & vim quandã recipit, quæ frequenter nomine mentis, & intellectus honeſtatur; per quam cum primo principio iungitur, ſupra motum, & tempus eleuatur, ac in æternitate degit. Dum ſecundò anima in ſemetipſa conſideratur, iam modo aliquo actum habet cum potentia permixtum, cum ſucceſſione ratiocinatur, & poſt idealem verus rationalis homo eſſe dicitur. Demum conſiderata, vt vergens ad corpus, in illud vitam, quaſi actum animæ effundit: quæ eſt tanquam idolum, & imago animæ, ab ani-